

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd homo sic positus sit in paradiso, si obediens permaneret, quandoque
ad coelestem patriam, sine carnis morte transiret. xiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

eligat, vel sequatur, vel agat occasionem salutis, hoc est, inspiratione Dei. Vt autem consequatur quod eligit, vel quod sequitur, vel quod occasione agit, Dei esse liberè confitemur. Initium ergo salutis nostræ Deo miserante habemus: ut acquiescamus salutiferæ inspirationi, nostræ potestatis est, ut adipiscamur quod acquiescendo admonitioni cupimus, diuini est muneris. Vt non labamur in dempto salutis munere sollicitudinis nostræ est, & cœlestis pariter adiutorij. Vt labamur, potestatis nostræ est, & ignauia.

Quod omnes homines, in præuaricatione Adæ naturalem possibilitatem perdidissent. Cap. XI.

IN præuaricatione Adæ, omnes homines naturalem possibilitatem & innocentiam perdidisse, & neminem de profundo illius ruine per liberum arbitrium posse confurgere, nisi eum gratia Dei miserantis erexerit, pronuncians beatae memoriæ Papa Innocentio, atque dicente in epistola sua ad Carthaginense concilium. Liberum enim arbitrium ille perpeffus, dum suis inconsultius vtitur bonis, cadens in præuaricationis profunda demersus est, & nihil quemadmodum exinde surgere posset inuenit, suaque in æternum libertate deceptus, huius ruinæ latuisset oppressus, nisi eum post Christi, per sua gratia, releuasset aduentus, qui per nouæ regenerationis purificatione, omne præteriti vitium, sui baptismatis lauacro purgauit.

De eadem re. Caput XII.

Quod nemo, nisi per Christum, libero bene vtitur arbitrio idem magister in epistola ad Mileuitanum concilium data, prædicat, dicens. Aduerte tandem o prauissimarum mentium peruersa doctrina, quod primùm hominè ita libertas ipsa decepit, ut dū indulgētius frenis eius vtitur, in præuaricatione præsumptionis cōcideret, nec ex hac potuit erui, nisi ei prouidentia regenerationis, statim pristinae libertatis Christi domini reformasset aduentum,

Quod homo sit sic positus in paradiso, si obediens permaneret, quandoque ad cœlestem patriam sine carnis morte transiret. Cap. XIII.

AD hoc in paradiso homo positus fuerat, ut si se ad cō-

*Ex decre.
Cœlesti
papa,
cap. 5.*

*Ex decre.
eiusdem.*

*Grego. in
suis mo-
rali. dicit.*

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

ad cœlestem angelorum patriam, quandoque sine carnis morte transfiret. Sic nanque immortalis est conditus, vt tamen si peccaret, & mori posset: & sic mortalis est conditus, vt si non peccaret, etiam non mori posset: atque ex merito liberi arbitrij beatitudinem illius regionis attingeret, in qua vel peccare, vel mori nō posset. Vbi igitur post redemptionis tempus, carnis morte interposita electi transeunt, illuc proculdubio parentes primi si in conditionis suę statu persistissent, etiam sine morte corporum transferri potuissent.

Quod nos carnales in huius exilij cœcitate nati, pueri in carcere nato, & nutrito comparemur.

Caput XIII.

Ex dialogo Greg.

Postquam de paradisi gaudiis culpa exigente pulsus est primus humani generis parens, in huius exilij atque cœcitate, quam patimur erumnam venit: quia peccato extra semetipsum fusus, iam illa cœlestis patrię gaudia, quę prius contemplabatur, videre non potuit. Homo quippe in paradiso asflueuerat verbis Dei perfrui, & beatorum angelorum spiritibus cordis mundicia, & celsitudine visionis interesse, sed postquam huc cecidit, ab illo, quo implebatur, mētis lumine recessit. Ex cuius videlicet carne nos in huius exilij cœcitate nati, audimus quidem esse cœlestem patriam, audimus eius ciues angelos Dei, audimus eorundem angelorum socios spiritus iustorum perfectorum, sed carnales quique: quia illa inuisibilia scire non valent per experimentum, dubitant vtrum ne sit quod corporalibus oculis non vident. Quę nimirum dubieras primo parenti nostro esse non potuit: quia exclusus à paradisi gaudiis, hoc quod amisit, quoniam vidit, recolebat. Hi autem sentire vel recolere audita non possunt: quia eorum nullum sicut ille saltem de præterito experimentum tenent. Ac si enim prægnans mulier mittatur in carcerem, ibique puerum pariat, qui natus puer in carcere nutritur & crescat, cui si fortasse mater quę eum genuit, solem, lunam, stellas, montes & campos, volantes aues, currentes equos nominet, ille verò qui est in carcere natus & nutritus, nihil aliud quàm tenebras carceris sciat, & hæc quidem esse audiat, sed quia ea per experimentum non nouit, veraciter esse diffidat, ita in hac exilij sui cœcitate